

NEDEĽA KRISTA KRÁĽA

Nedeľa Krista Kráľa je poslednou nedeľou cirkevného roka. Sviatok Krista Kráľa zaviedol pápež Pius XI. a stanovil preň poslednú októbrovú nedeľu. Po prvý raz sa nedeľa Krista Kráľa slávila na konci jubilejného roka 1925.

Po Druhom vatikánskom koncile bol tento sviatok povýšený na slávnosť a bol preložený na poslednú, tridsiatu štvrtú tzv. "cezročnú" nedeľu v roku. Týmto chce liturgia poukázať na eschatologický charakter slávnosti.

Súčasťou tejto liturgickej slávnosti na konci cirkevného roka je zasvätenie celého ľudského pokolenia Najsvätejšiemu Srdcu Ježišovmu.

Týmto gestom sme všetci pozvaní uznať Ježiša Krista ako jediného Pána a Kráľa v našom živote, ba na celom svete. Pius XI., poukazujúc na Krista Kráľa, hovorí tým, ktorí si vo svojej pýche namýšľajú a spoliehajú sa iba na moc a vládu, že jediný Kráľ je Ježiš Kristus. Dôkaz tohto posolstva slávnosti Krista Kráľa nachádzame v Dan 7, 1-28.

Prorok Daniel vidí vo svojom prorockom videní „Syna človeka“, ktorý prichádza, zakladá „večné a vesmírne kráľovstvo, kráľovstvo pravdy a života, kráľovstvo svätosti a milosti, kráľovstvo spravodlivosti, lásky a pokoja“. Prorocké videnie končí odovzdaním moci Najvyššiemu, ktorého kráľovstvo je večné. Všetky tieto starozákonné predobrazy sa napĺňajú na Ježišovi Kristovi - Kráľovi kráľov.

Aký je vlastne náš Kráľ? Naše ľudské predstavy o kráľoch majú viacero spoločných črt. Najcharakteristickejšia je snád' despotická vláda nad poddanými, vláda peňazí a majetku... Kristus a jeho Kráľovstvo však nemá tieto charakteristiky. Náš kráľ je bez služobníctva, bez armády... Jeho jediným žezlom je kríž. Kristus teda nevlastní žezlo pyšnej moci, ale žezlo služby a obety - kríž. Ved' ak zoberieme do úvahy biblické texty zo slávnosti, pozeráme na Ježiša pred Pilátom, ako na „Pánovho služobníka“, ktorého vedú ako „ovcu na zabitie“, a ktorý vylieva svoju vlastnú krv, aby nás priviedol do svojho kráľovstva. V každej svätej omši sa modlíme slovami: „Lebo tvoje je kráľovstvo a moc i sláva na veky.“ Kiežby tieto slová boli vždy úprimným vyznaním našej viery.

Boží služobník Ján Pavol II. nás k tomu povzbudil slovami: „Kresťan je povoláný, aby čítal tieto výrazy a s jasotom rozjímal o zmŕtvychvstalom Kristovi, ktorého Boh oslávil nad kniežactvo, mocnosť, silu a panstvo (Ef 1, 21).“

